

Post kun findes under Udenrigsministeriet; saavidt jeg i dette Øjeblik mindes, findes der ikke under de andre Ministerier nogen Udgiftspost for „tilfældige Honorarer“. Der findes Poster til Skrivers og til Comptoirhold; men dersom jeg ikke husker meget feil, saa ere disse Poster ogsaa opførte under Udenrigsministeriet. At en Deel af dette Beløb bliver anvendt til Understøttelser, er Noget, som har været Udvalget ubekendt. Det er ganske vist, at hvert Ministerium har sin Understøttelseskasse, og jeg for mit Vedkommende anseer det ogsaa for rimeligt, at Udenrigsministeriet faaer en saadan; maaſkee der senere kan skee nogen Forandring i den Henseende. Med Hensyn til Udgifter til Courerer, da troer jeg, at den ærede Minister ikke har stillet sig paa et ganske rigtigt Standpunkt, naar han har henledet Thingets Opmærksomhed paa, at der i indværende Aar er skeet betydelige Nedsættelser; thi man maa virkelig ikke sammenligne de Udgifter, der i Aar ville bruges til diplomatiske Sendelser, med dem, der bruges ifjor eller de nærmest foregaaende Aar, idet disse Aar jo vare aldeles exceptionelle, men med en tidligere Tid, navnlig med den, da vi ikke havde Krig. Udvalget har med Grund troet, at disse Udgifter virkelig dengang vare mindre end det Beløb, der nu forlanges til dem, og i den Anledning har det foreslaaet dem nedsatte. — Med Hensyn til Remitteringen af Gager, har Udvalget Grund til at troe, at den kunde skee med færre Omkostninger end hidtil, og det er derfor, det har foreslaaet denne Nedsættelse. Naar den ærede Minister har gjort opmærksom paa, at Udgifterne til de to sidstnævnte Poster tidligere have andraget Mere end de andrage nu, og at de navnlig have været i høi Grad fluctuerende; saa troer jeg, at det netop er en Grund for Udvalget til at fastholde deres Nedsættelse. Hvor saadanne Udgifter ere fluctuerende, maa man nemlig indrette Bevillingerne, ikke efter det Høieste, hvortil de kunne beløbe sig, men snarere efter det Laveste, og; forsaavidt der fordreres Mere, maa Ministeren nødvendigvis være henvist til en Tillægsbevilling, og kan meget godt indsee, at det maa være i ærede Minister mindre behageligt at gribe denne Udvei, men fra Thingets Side er

der dog intet Andet at gjøre, end at holde sig til det laveste Beløb, hvormed det anseer det muligt, at disse særegne Forretninger kunne blive udførte, og; forsaavidt overordentlige Omstændigheder skulde gjøre overordentlige Udgifter nødvendige, kunne disse jo ogsaa bevilges ad en overordentlig Vel. Det var disse Bemærkninger, jeg vilde tillade mig at gjøre; jeg antager, at den ærede Rigsdagsmænd for Thinget Amts 2den Valgkreds (Schack), der har stillet et særligt Endringsforslag, vil nærmere motivere det.

A. Sage: Jeg vilde blot tillade mig at sige et Par Ord til, hvad den ærede Ordfører har udtalt, med Hensyn til det Beløb, der er beklæret til Remittering af Gager. Udvalget har ingenlunde troet, hvad man ellers let kunde tænke sig var Tilfældet, at det var Skik og Brug, at vore Gesandter i Udlandet have deres Gager i Rigsbankpenge; thi hvis det var Tilfældet, kunde der jo slet ikke være Tale om Omkostninger i Anledning af Udbetalingen; men Udvalget har antaget, at man sendte dem Værdien af deres Gager i den Myntsort, som er gangt paa det Sted, hvor de opholde sig. Der er flere Maader hvorpaa dette kan skee; men det har forekommet Udvalget, at det er den allersimpleste, at Ministeriet, hvad enten disse Gager betales kvartalsviis eller halvvaarsviis, hvilket jeg ikke veed, kjøbe de fornødne Berler for den Rigsbankværdi, som Gagerne beløbe. Antage vi, at de, for at tage en rund Sum, beløbe sig til 200,000 Rbd., saa er der vist ingen Tvivl om, at Ministeriet vil være istand til at faae et godt Navn paa Berlerne for en Udgiyt af $\frac{1}{4}$ pCt., eller, for at være overmaade rundhaandet, $\frac{1}{2}$ pCt., og det er denne halve pCt., endda med et rundeligt Tillæg, som Udvalget er gaaet ud fra, naar det har anslaaet Udgiyten til omtrent 1000 Rbd. Udvalget har været meget overbevist om, at det godt kan udføres derfor.

Man har tillige tænkt, hvad der allerede er anført, at et saa lille og fattigt Land, som Danmark, efterhaanden vilde indskrænke sine diplomatiske Poster, og at man, efterhaanden som de forskellige Stæder komme i nærmere Forbindelse med hinanden ved Dampens Anvendelse baade tillands og tilsvæ, mere og mere